

dosarul nr. 2ra-1225/18

prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Nisporeni (P.Triboi)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A.Toderaș, A.Albu, A.Gheorghieș)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Dima, împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Milea Triboi împotriva Zinaidei Dima cu privire la obligarea de înlăturare a obstacolelor în folosirea terenului, demolării gardului cu instalarea acestuia pe linia de hotar, repararea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2016 Milea Triboi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Dima cu privire la obligarea de înlăturare a obstacolelor în folosirea terenului, demolării gardului cu instalarea acestuia pe linia de hotar, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza certificatului de moștenitor de la soțul său, David Triboi a devenit proprietara terenului cu suprafața de 0,1553 ha, situat înXXXXX.

A relevat reclamanta, că pârâta, Zinaida Dima, care îi este vecină, samovolnic a acaparat terenul nominalizat.

Reclamanta a specificat, că în urma adresării la Primăria Ciorești, în privința pârtei a fost întocmit un proces-verbal, ultimei fiindu-i aplicată amendă în mărime de 40 unități convenționale pentru faptul, că s-a constatat ocuparea nelegitimă a terenului din litigiu. Pârâta a fost obligată să demoleze gardul și să revină la hotarul care a fost anterior.

Reclamanta a solicitat de a obliga pârta să nu-i pună piedici în folosirea terenului ce-i aparține în baza certificatului de moștenitor din 17 octombrie 2010 cu suprafața de 0,1553 ha, situat înXXXXX, să demoleze gardul instalat samovolnic pe terenul proprietate privată al ei, cu instalarea acestuia pe linia de hotar conform titlului de proprietate, repararea prejudiciului material și moral.

Prin cererea de concretizare din 02 februarie 2017 Milea Triboi a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 1669,31 de lei și prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei.

Prin hotărârea din 15 mai 2017 a Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni a fost admisă cerința înaintată de Milea Triboi privind obligarea de înlăturare a obstacolelor în folosirea terenului ocupat samovolnic și demolării gardului cu instalarea acestuia pe linia de hotar.

Zinaida Dima a fost obligată să nu pună piedici în folosirea terenului ce-i aparține Milei Triboi în baza certificatului de moștenitor din 10 noiembrie 2010 cu drept de proprietate cu suprafața de 0,1553 ha, situat în XXXXXcu obligarea demolării gardului instalat samovolnic și instalării lui pe linia de hotar conform titlurilor de proprietate.

S-a încasat de la Zinaida Dima în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

A fost respinsă ca nefondată cererea Milei Triboi către Zinaida Dima cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

La 31 mai 2017 Zinaida Dima a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, cu adoptarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 14 iunie 2017 Milea Triboi a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii în partea respingerii cerințelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi, prin care de la Zinaida Dima să fie încasată suma de 1669,31 de lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 10000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest hotărârea să fie menținută.

Prin decizia din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți au fost respinse apelurile declarate de Milea Triboi și Zinaida Dima și a fost menținută hotărârea din 15 mai 2017 a Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni.

La 21 aprilie 2018 Zinaida Dima a declarat recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel nu a luat în considerare faptul, că terenul în litigiu i s-a repartizat în anul 1994, pe care îl deține și îl prelucrează pînă în prezent, însă s-a comis o eroare la eliberarea titlurilor deținătorului de teren.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanța de apel nu a luat în considerare faptul, că terenul în litigiu i s-a repartizat în anul 1994, pe care îl deține și îl prelucrează pînă în prezent, însă s-a comis o eroare la eliberarea titlurilor deținătorului de teren se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rînd chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din

23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Zinaida Dima.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan